

השבועון הסוציאליסטי

רח' גליקסון 8 תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל") מען המברקים: "עולמפרס" ת.ד. 136, טל. 26785 מוצ"ל: העולם הזה בע"מ דפוס ישראל בע"מ ת"א

פקידה רינה ברלי

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה, כיתוב: ישעיהו לביא

הכתב הראשי: עמנואל פרט

חברי המערכת:

דוב איתן, משה בראפריס, יחיאל כשן, יהודה נבאי, ניצה נבי, ילי גלילי, רותי ורדי, בוזי זכאי, אוסקר מאובר, עמוס קינן, סילבי קשת.

מ"מ ראש מערכת ירושלים: יוחנן אורן

מנהל מעבדה: דוד טהייני

עורך דפוס: משה אור

ראש המנהלה: שלמה הררי

לאבן, אינה חופשית ליצור לעצמה את הדפוסים המתאימים לטבע שלה. היא נאלצת להתאים את עצמה לשכבת האבנים שקדמה לה. במקום שהיה שקע בשכבה הקודמת, נאלצת הלאבה לחדר לשקע זה. במקום שהיתה בליטה, נשארת הלאבה קעורה. המדע קרא לתהליך זה פסבדו-מלפוע, דפוס-כוונו.

למפעל החיים של דורנו קרה אירוע דבר בדיוק. ה"הגשם" הפ"ס את החומר הלוהט שהינה את פני הנוף — את רק המנהיגים בולטים כמו רויאל, אלא את רבבות החיילים האלמונים שהולידו את המנהיגים מתוכם.

אולם דור זה לא היה חופשי ליצור לעצמו דפוסים נפשיים ורעיוניים משלו. הוא היה מסוגל, כמו רויאל ביום מותו, לבצע מיבצע נוצר בבירה ערבית החוקה. אולם למעשה נתנו מן המיבצע רק האנגלים ונורו סעיד, עבדים. כי הוא לא הוודד עליי השקפת-עולם מרחבית חדשה, ש"כ" לה להיוולד רק בקרב דור שגדל בישראל. כי מעולם לא היררה אם אמנם צדקו אבותיו, כאשר לימדוהו כי כל ערבי הוא גוי, ור לרוחו, אויב מלידה.

ישנו עוד לקח בפרשת רויאל שכדאי לזכור. לעתים קרובות אתה שומע כיום, מפי צעירים, את השאלה המיואשת: "נכון, צדיקים לעשות משוה. עלינו לטול את עיני המדינה ליידינו. אולם מנין נקח מנהיגים?"

תקופת מלחמת-השחרור, בשלביה השני, נים, מצאה לה שורה ארוכה של מנהיגים בולטים — שוב מרויאל ויאיר ועד אלון ודיין. כיצד? הם לא נפלו מן השמיים. הם נולדו בתוך הפעולה, בתוך המבחן המעשי של המאבק. יכול אדם לצאת, שכבירו פנס, ולא ימצא את המנהיגים. אך אם לא יחפשים, יתכן שימצאם — אנשים שקטים, נחבאים אל הכלים, שהמעשה יפייץ אותם לפתע למרום.

וכשנבדלים אנו על מנהיגים, הנה המעשה ושה האחרונה על יגאל אלון, שהמעשה זה עתה מפי חבר ששק גינוסר. ככל חבר קיבוץ שיש לרשותו מכונת, רגיל אלון, בעל 36, שיפנס אליו חברים במשק בשאלות מתי הוא נוסע, אם אפשר לנסוע עמו, ולאן. אולם מאז הופיעה כתבת השער של העולם הזה (857), תחת הכותרת: "קו ואדיס, יגאל אלון" חזרה השפה הרומאית לחוף הכנרת, שמע בשעתו את מידרר הלוגיות של טיטוס. בבוא אלון כיום למשק, מצטופפים סביבו מבקשי-הטרפס, כשכפיהם השאלה: "קו ואדיס, יגאל?"

דומה הדבר לדיוגמה הקלאסית שהשתמש בה איסבלד שפוגלר, נביא שקיעת המערב, בספרו הגדול. הוא מתאר התפרצות של הר-ג'קו, השופכת את הלאבה הלוהטת על האדמה מסביבו, אך לאבה זו בהפכה

מכתבים

נציב בית-ר דוד רויאל

ישר כבוד לכבוד רויאל (העולם הזה 867), אך הרשו לי להעיר: (א) פקודת האבל למותו של זאב זיבוטניסקי לא היתה המחאה לאצ"ל עליי בתי"ר כי דוד רויאל כהן אז בתפקיד נציב בתי"ר בארץ-ישראל. (ב) דוד רויאל היה חבר בתי"ר ובשבת"ר בארץ-ישראל הכריזה על נשים חברות לשרות לקופה של שנתיים התיכף ליום בלגיות בתי"ר אך שחרר עליי מפקדת הניום.

ד"ר ש. יוניצ'מן, ירושלים

של הארץ. אני מצרף העתק ממכתב שליחתי למערכת הארץ בו כתבתי (בין השאר) שאני מעריך בהחלט לקרוא רפורמות על נושאים בינוניים, הכתובות בצורה מעניינת מאשר שורה ארוכה של מאמרים משעממים ביותר על נושא כה מעניין כישראל באירופה, 1953, שכיודע לא עמדו על הנוכה גם מבחינת ההימנחות.

י"הונתן בלומנטל, תל-אביב

הקורא חרף לא קרא את גליון הארץ בעיון אחרת היה נתנה מן הסתם מן הסיפור שהופיע באתו גליון אודות ה"נערה שהתפשטה ערומה בחדרו של ראשי עיר איטלקי.

אני מצאתי שהעולם הזה הוא העיתון של הנוער העברי ולאחר ששמעתי בהרבה חוגים (הבעות) שנאה עזה אל העיתון ולא עורכיו ה"י לט"י לחקור בדבר... התחבתי עם 73 (שבעים ושלושה!) איש ואף אחד מביניהם לא הביא לי כל הוכחה (המצדיקה את עמדתם העוינת). הם היכירו לי את ספקותי שהבנתי לשרוף את ה"תלמוד מכיון שכתובים בו דברים מנוגדים ל"נצרות מכלי שקרא את התלמוד כל"ל.

ראובן אינהורן, חיפה

מטעמים על צידה

לוקמתי את האצבעות — כה ערב לי הסיפור על מלחמת העולם השלישית בהשתתפות צענות מימו (העולם הזה 861). עליה אמר שרת שלנו שזה לא נזנע לנו. הוא בסת לא קורא קבוע של העולם הזה... אני אומר שהצדק הבא מוכרח להיות סיפור ע"ב ד"ר על הצלחות המופסות.

העולם הזה יהיה צענת אם לא יושג לקוראיו את המטעמים על צלחות המופסות.

זאב שנוקפצקו, תל-אביב

לו העולם הזה היה צוללת, היה חוזר לעומק הבעיה.

מה זאת הגשמה

אשאל שאלה קטנה את תנועת הצופים: האם הנימכורי (העולם הזה 866), שהוא עניין של רשם בלבד, האם הוא מביע משוה? האם בזי בנות מילות לירות על כלום הם הנשמה? האם נאמו של מרכז התנועה כדרינו הם לא פתם דברים בעלמא?

מבט, צופיות, אורחות" היו מלות המיסמה העיקריות של כל הצופים בארץ בתקופת הנימכורי. אולם הוכחה להבריהם אין. קל להקים אוהל נעים מאד לישון בחורשות הירקון, אולם נעים פחות לקחת את כל העונגים האלה ולשימם כמכשיר להנשמת חיים חלוציים.

קבי, התנועה המאוחדת, ירושלים

כדאי לבקר בכל החריפות את חברת הצופים על כל שבמיה וסניניהם (העולם הזה 866). אני כמעט מתחיל להשוב, בכל אופן אחרי קריאת המאמר, אם כדאי להמשיך בשולחן מסוכן זה. אני מציע שאם התחלתם במצוה — נימרה, פרסמו הוראות ועצות כיצד להנמל מעשיו.

משה קרפף, חיפה

העולם הזה אינו יכול אלא לחזור על תשובתו בת"האלמות של מארק טוויין — "אין קל מלהיגמל מעישון. כבר עשיתי זאת פעמים אין ספור!"

אחרי שקראתי את המאמר לא יכולתי להירגע. היה ברור לי: עלי להפסיק מיד!

דוד המאירי, נתניה

לא לקרוא את העיתון, אנו מקווים. שמענו כבר על מסע ההשמצה של פרופסורים בעלי מקשרות נדונן, עם מעשני הסינריות. הם

לא יכריתו עשן מפיונו

יוסף נצמן, חיפה

טול סיגריה מבין שיניך ואל תטול מק' טרת מפי פרופסוויך!

נדהמת, אחרי קריאת המאמר, לראות (את אחד מחברי המערכת) מעשן סיגריה בפרהסיא. איוה שם תקראו למחזה מביש זה?

מרים בתיסובים, תל-אביב

דרך הטבק

אני צבר כן צבר ויש לי הכבוד להשתתף ליהודים המשיחים. נהייתו למשיחי לפני שלוש שנה והתים בחברה היהודית לא היו מן הנעמים ביותר. אמרתי כי עם קום המדינה מדינת ישראל תבוא קצת הקלה. כי הרי במנילת העצמאות יראל נה הצהרה של חופש הרח והירות האמונה, אך חיש מר בתאכנות...

הזוי, מה מליצה?

אם אתם מסיים לבדוק את מירת הקריאה וההרכבות של קורא העולם הזה בכלל ושל קוראי מדור התי כפרת, הרי הצלחתם. בהעולם הזה 861 מצוי קטע "שומר מה מליצה?" (ובתקופה הזה 863 מצוי אותו קטע אם כי בשינוי נוסח קלים.

משה עמנואל בן-מאיר, חיפה

לא ינום ולא יישן שומר מדור הזוי.

קוד אשקלון

כבוד קורא ותקן של העולם הזה מאז באתי ארצה, לפני שנתיים, מאורונת"י וכמוכסב אשקלון, אני מרשה לעצמי לשאול: מה הסיבה שלא מצאתם לנחוק לכתוב שום רפורמיה מאשקלון?

יצחק רפפורט, אשקלון

העולם הזה ביקר באשקלון בקיץ שעבר (העולם הזה 825), יבקר בה, בקרוב, שנית.

איפה היתה הממשדה?

כבוד עולה חדש, יהודי וציוני ביטו אחת הייתי רוצה לשאול שאלה אשר לא מצאתי לה תשובה מספקת: בשבול שעבר התקיים ברמת גן יום זכרון לבחורים יהודים שעלו לנדרום תחת השלטון הבריטי. היות ואני בטוח שעלו לנדרום למען המולדת ולמען כל אחד ואחד מאתנו, לא השבתי שיום זכרון כזה יהיה מכלי שיהיה בו נוכח לפחות נציג אחד של ממשלת ישראל.

מ. ב. עכנ

האגף חסר היסודות

בניתי את התוליה (בה נר כיום הציר האיטלקי, העולם הזה 860) לפני עשרים שנה בשביל מר היזריה כהן, אולם עד בחלקה, שכן את האגף הנכבד ברויאל ועשלו רצו לבנות את הדר האמבטיה לא אני בניתו. הודרתי את הציר ראיטלקי והודרתי לי כי לא אשג להקמת הדר האמבטיה עד שלא אבדוק את היסודות של האגף. ביקשתי את התכנית של האגף. קיבלתי מאת מר כהן ולאחר שלא מצאן. הריתי למחלוקת שניהל את העבודות בחוליה לנלות את היסודות של האגף כדי לבדוק אם הוא בעל יסודות המסוגלים לשאת עליהם את המבנה הנוסף. בבדיקה נחלשה כי באגף אין יסודות המסוגלים לשאת עליהם את הדר האמבטיה המבוקש ואז יעצתי להקים את הדר האמבטיה מעל לאגף אחר של החוליה, אנף שאותו בנית לפני עשרים שנה. עצתי זו גם נתי קבלה.

ד. רוטשטיין, רמת-גן

השתלבות במרחב

לפי מבצני של היום מה היה עורך העולם הזה אומר אם מנהיגיו היו חולקים בדרכי האבא (העולם הזה 865)? יתאר לעצמו: בי"י היה מתען עם אחות פארוק המצדי נהיה מבלה את רוב זמנו בדריחה הצרפתית. או משה שרת, למשל, היה מוצא את סמכויותיו כדי להעשיר באותה הצורה בה יוש אחאב את כרם הפלאח האומלל ששמו היה נכוח.

תורה לא עוד לא הנענו להשתלבות מרחבית כואת. הדרות למסורת תרבותית שמקורה גם ב" הינר לערכי היהדות ונם באוזה חיים אירופאי עורנו מחויקים ממער.

שלמה בן-דוד, תל-אביב

באישון הלילה שני חיי"ם צעירים שעצ" דו בסכנת מוות! תהנה מן התיאור הקלאסי של המלך רודף-הנשים שה"ה אהב מבצע למשקפת באשה נשואה שהתרחצה באמבטיה! נשימתך תיעצר למקרא בריחתו הדרמטית של הגנרל הצעיר, שהתגנדר בתרונתו אר"ם! הוא היא שהביאתו למות כראני! כעמם הראשונה פרטים מאלפי" על פרשת הריגול המרתקת של 12 הב" חורים הנועזים, אשר קבעה את גורל הארץ לשנים הבאות! אל תחתיץ את ההזדמנות לרכוש הספר המרתק הזה, הנתיך, מיד! הזורז

עוד היום!

החמשייר

היה חבר-משק, חלוק, שראה במטבח עוף קצוץ. הוא בשל: "מה פתאום? מי נסס כנא היום? זה העוף — או חבר בקיבוץ?"

השבועון הסוציאליסטי לאינפורמציה

פרסים לקוראי העולם הזה

מאת שכימ"א איש אינו קורא את המדור הזה (ברוך השם!) החליטה המערכת לחלק בין קוראיה, במחיר מוזל, את הספר הנפוץ ביותר בספרות העברית החדשה.

ספר זה הוגדר עליי פרופסור ידוע כאוניברסיטה של וויטברג כ"ספר ש"יחיה לנצח!" עד כה שימש יסוד ל"15 סרטי הוליווד מלומים, שזכו להצלחה יוצאת מגרר הגנרל ברחבי העולם. קראו על הבלגונית השוכבה עז" הצירים מעמק-הירדן שהעלתה לחדרה